

RÖDA HÄSTEN

VARFÖR RYKTAR MAN HÄSTEN?

- För att hålla hästen ren, undvika skav och få en glansig och välvårdad häst.
- Upptäcka mindre sår och skavsår hos hästarna.
- Öka blodtillförseln i huden, genom att rykta hästen får den massage vilket sätter fart på blodet i de små blodkärlen i huden.
- Rykten gör också att fettkörtlarna i huden arbetar bättre. Fettet behövs för att hålla huden mjuk och smidig. Fettet stöter bort fukt och hjälper hästen att hålla kroppsvärmen.
- För att bli kompis med och lära känna hästen.

HUR RYKTAR MAN HÄSTEN?

Borstar och redskap

Piggborste - Piggborsten är oftast gjord i plast med mjuka plasttaggar som används för att få bort torkad lera från hästen och även för att borsta man och svans.

Rotviska - En enkel rak borste som man kan använda på hela hästen. Borsten gör att smuts kommer upp till ytan på hästens päls och tar bort den värsta smutsen på hästen.

Rotborste - Samma sak som en Rotviska fast med lite kortare och hårdare strån.

Ryktborste och ryktskrapa - Ryktborsten tar bort även de minsta smutspartiklarna och används tillsammans med en ryktskrapa. Ryktborsten är en rundare borste med handtag medan ryktskrapan kan vara i stål, plast eller gummi.

Hovkrats – Används för att rengöra hästens hovar.

Mankam – Används för att reda ut man och pannlugg.

Man och svansborste - Användas till att borsta manen och svansen (vid användning i svans behövs pälsglans för att inte slita sönder taglet).

Pannborste – Används till hästens huvud. Pannborsten ser ut som en vanlig rotborste fast mycket mindre och med mjukare borst för att vara skonsam mot hästens hud som är tunn på huvudet.

Svettskrapa – Används efter att man duschat hästen för att få bort överflödigt vatten.

Svamp - En mjuk svamp är bra för att tvätta bort svett, smuts och för att tvätta mule och runt ögonen.

Sköta hästen steg för steg

Innan man rider är det viktigt att man ryktar hästen och kratsar dess hovar. Man ryktar hästen för att hålla den ren och främja hästens blodcirkulation, undvika skavsår, trycksår och mugg.

- Vänd hästen i spiltan och sätt fast uppbindningsrepen i grimman på båda sidorna. Står hästen i en box ska man sätta fast hästen i uppbindningsrepet eller ställa den i en skötselplats.

- Är hästen lerig eller fäller mycket, börja med att använda en piggborste för att bli av med torkad lera och lös päls.
- Borsta bort all synlig smuts och strö med en rotviska eller rotborste. Börja framifrån och jobba dig bakåt. Kom ihåg områdena mellan frambenen, innanför benen och vid hästens armbåge (där sadelgjorden ska ligga). När du sköter hästens ben tänk på att stå med raka ben eller sitt på huk så att du lätt kan hinna undan och inte riskerar att bli trampad om hästen flyttar sig.
- Rykta hästen med borste och skrapa. Håll ryktborsten i handen närmast hästens huvud och ryktskrapan i den andra. Rykta med långa, lugna tag och dra av borsten mot skrapan efter varje eller vartannat tag med borsten. Ju renare hästen blir, desto ljusare blir stövet (hudrester och damm). Slå regelbundet av skrapan mot golvet så att den töms på stöv. Du kan använda antalet tömda skrapor som ett mått på hur noga du ryktat och se till att du tömmer lika många skrapor på vardera sidan av hästen.
- Borsta igenom pannluggen och manen med en borste eller kam. Borsta ut halm och spån ur svansen med en rotviska, vill man reda ut svansen behöver man använda pälsglans för att inte slita för mycket på den. Se till att tagel inte slits loss och tunnar ur svansen eftersom svansen används som skydd mot flugor och andra insekter.
- Kratsa hovarna med hjälp av hovkratsen. Hovarna behöver göras rena från strö, lera och framförallt från stenar som kan göra att hästarna får ont och skadar hoven. Börja med framhovarna. Ställ dig vid sidan av hästen med din rumpa mot hästens huvud. Låt handen följa insidan av hästens ben i en lugn och fast rörelse, när du närmar dig hoven kommer den vana hästen själv att lyfta hoven. En mer ovan häst kan du behöva greppa strax över hoven och hjälpa till att lyfta hoven eller knuffa lite på hästens bog så den lägger över vikten på motsatta sidan (det gör det enklare att lyfta benet). När du håller i hoven är det viktigt att du hela tiden håller den i ett stadigt grepp, skulle hästen vara lite orolig eller busig så signalerar du trygghet och lugn genom att hela tiden vara stadig och lite bestämd på handen. När du kratsar så är det viktigt att du kratsar från bakkdelen av hoven mot hästens tå. Kratsa med bestämda rörelser och var noga med att du får bort allt smuts, ibland kan du behöva ta i i mitten av hoven sitter strålen som består av mjukdelar och är ett område där hästen är extra känslig. Det är viktigt att vara försiktig och kratsa runt om strålen. Är din häst skodd så kontrollera alltid skorna vid kratsning, sitter skon bra. Efter att du är färdig med hoven så ställ försiktigt ned hoven, släpp den inte bara, det kan bli obehagligt för hästen.
- Se över ögon och näsborrar. Torka försiktigt runt ögonen och näsborrarna med en fuktig svamp.
- Hästar har ibland gula fläckar av träck eller urin, det är inte helt ovanligt efter en natt i boxen. Fläckarna går oftast bort om du borstar hårremmen fram och tillbaka några gånger. Att blöta en svamp och gnugga på fläcken är också effektivt.

Efter ridning

Om hästen är mycket svettig efter ridningen kan man svampa av eller spola av hästen med vatten. Detta gör man för att bli av med svett rester som kan klia och skava på hästen. Om det är kallt ute borstar man av hästen istället för att svampa eller spola.

HÄSTENS PÄLS

Hästens päls har en viktig funktion då den skyddar hästen mot väder och vind. Pälsen byt ut under vår och höst då hästen byter mellan vinter och sommarpäls, vinterpälsen är tjockare än sommarpälsen. Hästens hårbeklädnad är indelat i täckhår, skyddshår, känselhår och ullhår.

Täckhår - Hästens päls på största delen av kroppen, den egentliga hårremmen.

Skyddshår – Till denna grupp tillhör pannlugg, man, svans och hovskägg.

Känselhår - De långa stråna kring mule, näsborrar och ögon.

Ullhår - Ullhåren finns hos föl och hos äldre hästar i kallt klimat.

HÄSTENS FÄRGER

Hästar finns i mängder med olika färger. De vanligaste färgerna idag är våra tamfärger. Tamfärgerna delas in i grupperna hela färger, blandade färger och brokiga färger. I gruppen hela färger ingår brun, svart, svartbrun och fux (rödbrun). I gruppen blandade färger ingår skimmel stickelhårig. I gruppen brokiga färger ingår bland annat skäck och tigrerad. Nedan följer några av de vanligaste tamfärgerna:

Brun

En brun häst har i huvudsak bruna täckhår som kan variera mellan ljusbrun och mörkbrun färg. Manen och svansen är svarta.

Svart

En svart häst har alla färgade strån svarta i sin päls, manen och svansen är svarta (vita tecken kan finnas).

Svartbrun

En svartbrun häst har i huvudsak svarta täckhår men med inslag av brunt. De har svart man och svart svans. Flankerna och insidan av låren är bruna.

Fux

En fux har bruna eller röda täckhår som kan vara i både ljusare och mörkare nyanser. Skyddshåren har samma färg som täckhåren men kan vara i en ljusare eller mörkare nyans men är aldrig svarta.

Skäck

Hos skäckar är grundfärgen oftast uppdelad av vita oregelbundna fält eller fläckar som kan variera i storlek och form. Den skäckfärgade hästen benämns sedan som sin grundfärg samt att den är skäck. Exempelvis brunskäck, svartskäck, rödskäck eller skimmelskäck.

Skimmel

En skimmel är en vit eller grå häst. En skimmel kan antingen födas som skimmel (konstantskimmel) eller födas i en annan färg med fullt pigment men blekna med åren och bli ljusare och ljusare (avblekbar skimmel).

VARBERGS
RIDSKOLA

MER ÄN BARA RIDSKOLA

